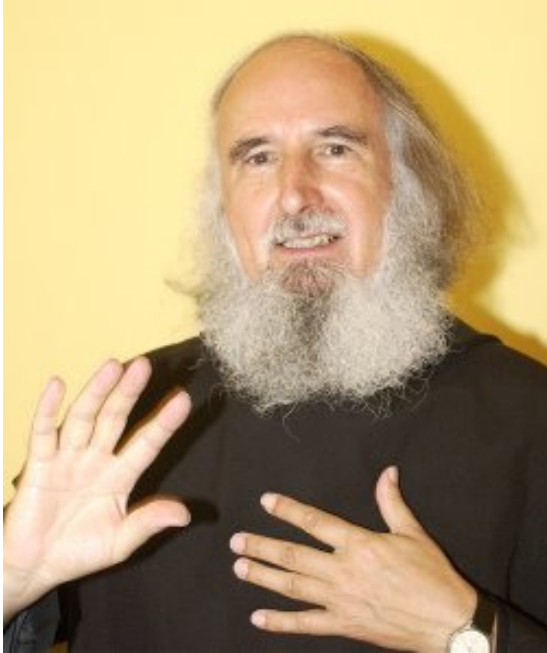


Verzoening met het eigen verleden.

John Main schrijft: "alvorens ten volle de relatie te beleven die we als schepsel zoeken met God (...) dienen sommigen van ons nog een voorafgaande stap te zetten. We zullen eerst met onszelf in contact moeten komen en met onszelf volwaardig leren omgaan".



De monnik Anselm Grün schrijft hierover:

Tot het gevoel van eigenwaarde behoort ook de verzoening met de eigen levensgeschiedenis. Het heeft ten slotte weinig zin steeds weer in het eigen verleden te woelen om daar de oorzaken van het gebrekkige zelfvertrouwen te vinden.

Ooit moet iedereen een keer de verantwoordelijkheid voor zijn eigen leven op zich nemen. Men moet zijn verleden aanvaarden als materiaal, dat men bereid is vorm te geven.

Men kan uit hout een mooi beeld snijden, uit steen iets bewonderenswaardig kappen en van klei iets waardevols vormen. Maar je moet hout als hout bewerken en steen als steen. Anders kan ik er geen vorm aan geven.

Ons verleden is het materiaal dat ons ter beschikking staat.

We kunnen aan ons verleden, of het nu hout of steen of klei is, een mooie vorm geven. Maar we moeten rekening houden met het materiaal.

We moeten ons verzoenen met onze levensgeschiedenis. Dan kan deze voor ons van waarde worden.

(Anselm Grün schrijft:) "Ik zeg altijd weer tegen de mensen die ik begeleid: je leven is je kapitaal. Als je je verzoent met je levensweg, dan kunnen juist ook de moeilijke stukken daarin voor velen vruchtbaar zijn".

Uit: "Van Woord naar Stilte", John Main en een daarop aansluitende tekst van Anselm Grün